

der skulde lukkes Kl. 7, men de ministerielle Bekendtgørelser gaar jo ud paa, at der skal lukkes Kl. 6 den halve Del af Aaret, og det er derfor vistnok nu almindelig fastslaet, at Kl. 6 er den almindeligt gældende Lukketid. Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne tilsige det foreliggende Forslag vor Støtte, dog efter en nøjere Prøvelse i et Udvalg, idet jeg mener, der er adskillige Enkeltheder, som dels trænger til at gennemprøves, dels trænger til Ændringer. De fleste af disse Spørgsmaal egner sig sikkert bedst til Behandling i Udvalget, og alle Lovforslagets Bestemmelser har vi heller ikke hel Klarhed over endnu. Jeg skal derfor kun ganske kort omtale nogle faa Enkeltheder i Lovforslaget.

Hovedbestemmelsen er jo, at 6-Lukningen fastslaas. Der kunde ogsaa, som den ærede Ordfører for Partiet Venstre udtalte, være Tale om at fastslaa 7-Lukningen. Derimod tror jeg ikke, at der fra nogen Side tænkes paa, at man skulde vende tilbage til Bestemmelserne i Loven af 1908 om 8-Lukningen. Hvorvidt 6- eller 7-Lukning vil være at foretrække, er der sikkert delte Mening om. Men jeg tror dog at kunne sige, at den største Part af de næringsdrivende er af den Mening, at det vilde være heldigt at faa 6-Lukningen lovfaestet. Jeg er derimod uenig med den ærede sidste Taler, naar han mente, at der ogsaa skulde foretages Ændringer i Bestemmelsen om Lukketiden om Fredagen, saaledes at der skulde lukkes Kl. 6 om Fredagen. Jeg tror, at Bestemmelsen om 7-Lukningen om Fredagen er heldig. Henvisningen til, at Arbejdstiden er blevet kortere, siden man sidst fastsatte Lukketiden om Fredagen, passer ikke. Man kan ikke sige, at Arbejderne alle Steder paa Landet er saa tidligt færdige, at de kan gøre deres Indkøb inden Kl. 6, og jeg tror i det hele taget, at det er et almindeligt Ønske hos de næringsdrivende, at man fastholder Bestemmelsen om, at Forretningerne maa være aabne til Kl. 7 om Fredagen.

Bestemmelsen i anden Del af § 1 om, at der i Landkommuner, hvor der maatte være Ønske derom og Trang dertil, af vedkommende Amsraad efter Indstilling af den paagældende Kommunalbestyrelse kan gives Tilladelse til, at Forretningerne holdes aabne til Kl. 7, og Bestemmelsen om, at dette ikke gælder i en Landkommune, som støder umiddelbart op til en Købstad-kommune, uden at Byraadet i denne har erklæret intet at have derimod at erindre, vil sikkert vække stor Misfornøjelse blandt de næringsdrivende ude omkring i Landet. At der ogsaa i Paragraffen indeholdes en Bestemmelse om, at der i Købstæderne kan

gives en lignende Tilladelse af Indenrigsministeriet efter Indstilling fra Byraadet og efter indhentet Erklæring fra Amsraadet, tror jeg ikke faar praktisk Betydning. Gennemførelsen af disse Bestemmelser vil sikkert fremkalde Ulighed mellem de handlende i Byerne og paa Landet. Jeg tror ikke, at Byraadene vil give denne Tilladelse til at holde længere aabent i Byerne, og jeg er aldeles sikker paa, at Byraadene ikke vil gøre det de Steder, hvor det Parti, som det ærede Medlem, der lige talte, tilhører, har Flertal i Byraadet. Der vil derfor i alt Fald adskillige Steder komme Ulighed frem. Der vil ogsaa komme det Forhold frem, at Landkommuner, der støder op til en Købstad-kommune, ikke vil kunne faa Tilladelse til at holde Forretningerne aabne til Kl. 7, fordi Byraadet i den tilstødende Købstad ikke vil gaa med dertil, og der kunde komme det Forhold frem, at af to handlende, som boede lige ved Siden af hinanden, men paa hver sin Side af et Sogneskel, havde den ene Tilladelse til at holde aabent til Kl. 6, men den anden til Kl. 7. Det vilde være en stor Ulighed. Det har altid været de næringsdrivendes Hovedønske og Krav, at Lukke loven skulde skaffe ensartede Regler for alle. Derfor er det mit Haab, at denne Bestemmelse maa blive omformet eller udgaa.

§ 2 a. indeholder en Bestemmelse om, at Listen over de Varer, som Apotekere ikke maa forhandle efter Lukketid for almindelige Forretninger, skal udarbejdes efter Samraad med Handelsministeren. Jeg gaar ud fra, at der dermed menes: efter Samraad med Handelsorganisationerne, og jeg kan derfor udtale min Glæde over denne Bestemmelse. § 2 c. indeholder en Bestemmelse om, at der paa Jernbanestationer kan sælges forskellige Ting efter almindelig Lukketid, deriblandt Bøger. Det er muligt, at Udtrykket „Bøger“ skulde begrænses, saaledes at det ikke blev en almindelig Boghandel, der kunde etableres, men at Tilladelsen indskrænkedes til at angaa Bøger, der falder ind under Betegnelsen „Rejselektur“. Efter § 2 g. kan Politiet give Tilladelse til Salg af forskellige Ting, Tobak, Legetøj og Blomster m. m. i Forlystelseshaver, hvortil der betales Entré. Jeg kan udtale min Tilslutning til denne Bestemmelse. Derimod mener jeg, at Tilføjelsen „Sidstnævnte Vilkaar kan dog frafalde af Politiet“ ikke er heldig. Jeg ved ikke, hvorfor den er paakrævet.

§ 3 indeholder særlige Regler for Virksomheder, som ikke falder ind under de almindelige Bestemmelser. Den giver Bagere, Kagebagere og Konditorer Tilladelse til at sælge Kager og Konfekt, Chokolade o. s. v.